

Sütő András

Évégi gondolatok

„Valóban a véletlen műve, hogy milyen közösségbe születik bele az ember... A véletlen műve lehet, hogy a tengerbe zuhanok. De hullámai közt már nem a véletlenben, hanem a vízben találok magam. A víz törvényeinek hatalmában. Akárhogy is vesszük: tetemes különbség.”

„Keressük egymást az élők között, míg élünk, és majd kutatni fognak bennünket a halottaink, mert lassanként már csak ők beszélnek rólunk. Csak lenne elég mécsesünk a várakozáshoz!”

„A várakozás, mint a fehér templomtorony, messzire látszik.”

„Ahogy lehet – bármi lehet, csak egyetlen utat nyilvánítsunk járhatatlannak, lehetetlennek, tömeges öngyilkosságnak: azt, amely kivezet a szülőföldről és vissza már soha nem vezet.”

„A menyasszonyi fátyol és a gyászszalag közötti térben a nyelvi osztozkodás szubjektív szándékai feloldódnak az objektív folyamatban. Kezdet a kétnyelvűség, folytatás a másnyelvűség, majd a gyakorlatilag ésszerűbbnek mutatkozó egynyelvűség.”

„Utolsó mentsvárunkba: az anyanyelv védősáncai mögé menekültek. Immár egyetlen és utolsó szövetségésükre: az Időre utalva, a pillanatot várták, hogy ősi dalaikat és isteneik nevét gyermekeik fülebe ültessék. Reménységüktől elvakultan nyilván képtelenek voltak a különbségtételre: hogy míg Mithrasz ezer füle és tízezer szemre képes – a hatalomé valóságos. Egyebek között az anyanyelvűséget szigorúan megkövetelő férj uralom s a besúgókat hadának éjjel-nappali buzgósa révén. A legártatlanabb mozdulat körül is. Egy altatódal ellen följelentést tenni: adott helyzetben éppen olyan érdemes cselekedet, mint bármiféle ármánykodás felfedése.”

„Minden múltidézés: kegyelmi kérvény a jelenhez.”

„Minden nemzedék önmagát becsüli azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”

„Aki nem tud énekelni: bizony nagyon szegény ember, mégha tele van is forintokkal a ládája. Kodály és Bartók feltarisznyázott bennünket énekkel ezer esztendőre. Otthon, amidőn valamelyikünk hosszú és magányos útra indult, öregeink azt kérdezték: Jól felöltöztél-e? Botod van-e? Hát éneket viszel-e magaddal? Vagyis védelmet a sötétség s az úti veszedelmek ellen. Azt mondanám én is: ne hagyjátok cserben az Éneket!”

*Minden kedves Olvasónknak
kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet kívánunk!*

Barátság

VI. évfolyam 6. szám
1999. december 15.

TARTALOM

NÉPEK KARÁCSONYA

Piszkosan, de lélekben tisztán	2642
Baranyai sokác és bosnyák szokások	2644
Deszki szerbek karácsonya	2647
Bolgár karácsonyi hiedelmek	2648
Krisztkindlijáték Budáról	2650
Nagyszalontai Betyáros Betlehemes	2652
Újévi köszöntő	
Mogyorósbányáról	2654
Újév a szlovákoknál	2655

KÖZÖS EURÓPÁNK

A svájci Pestalozzi Gyermekfaluban	2657
Bari Károly: Cigánynak lenni, költőnek lenni	2660
Boldogságos gyermekéveim	2663
Simonka Tógyer, a román mesemondó	2666
Határokon átnyúló médiák	2669
Günter Grass Nobel-díjas	2670
Kalász Márton versei	2671
A hazai román ortodoxia	2672
Romániai németek az ezredfordulón	2675
1848-as hősök egy tőköli parasztházban	2680
Kányádi Sándor és Jónás Tamás versei	2682

AZ OMBUDSMANN KONFERENCIÁJA

Göncz Árpád levele	2683
A kormány köszöntője	2684
A kisebbségi biztos vitaindítója	2686
A szlovák példa (Csáky Pál)	2689
A csőlátás szindrómájáról (Tokay György)	2691

XX. SZÁZAD

A Skót Misszió hőse	2693
---------------------	------

VITA

Történelmi múlt mindenáron?!	2695
------------------------------	------

ZENE

In memoriam – Vujicsics Tihamér	2696
---------------------------------	------

HÁZAINK TÁJA

Egy pohár ünnepi pezsgő	2698
Inhalt – Contents	2700